

اخبار

صдор پروانه نمایش برای فیلم خارجی شهاب حسینی

شهاب حسینی برای فیلمی که در آمریکا و به زبان انگلیسی ساخته، از سازمان سینمایی پروانه نمایش گرفت.

به گزارش ایسنا، شورای بازبینی فیلم‌های سینمایی با صدور پروانه‌نمایش‌دوفیلم‌موافقت کرده که یکی از آن‌ها «حرکت آخر» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی سیدشهاب‌الدین حسینی است. این بازیگر و کارگردان مدتی قبل خبر داده بود که «حرکت آخر» پیش از نمایش در آمریکا و اروپا برای اکران در ایران آماده می‌شود.

این فیلم پیش‌تر در تعدادی جشنواره خارجی شرکت کرده و جوایزی هم کسب کرده بود.

طبق اعلام روابط عمومی سازمان سینمایی، بجز فیلم «حرکت آخر»، «بازی خونی» به تهیه‌کنندگی سعید پروینی و کارگردانی حسین میرزاحمدی هم از شورای پروانه نمایش فیلم‌های سینمایی مجوز گرفته است.

این فیلم در جشنواره فجر سال گذشته رونمایی شد و احتمالاً در ماه‌های آینده برای اکران عمومی آماده می‌شود.

در کنار این‌ها، شورای پروانه فیلمسازی

غیرسینمایی هم در جلسه‌اخیر خود با ساخت ۶ فیلم‌نامه موافقت کرده‌است.

به این ترتیب، فیلم‌نامه بلند داستانی «محافظان جنگل» به تهیه‌کنندگی، کارگردانی و نویسندگی علی بوریان، فیلم‌نامه‌های کوتاه داستانی «اعتراض» به تهیه‌کنندگی، کارگردانی و نویسندگی میلاد کریمی کیوی، «سوختن پروانه‌ها» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی حسین جعفری و نویسندگی حمیدرضا رودسری مجوز گرفته‌اند.

همچنین فیلمنامه‌های مستند «نورنمای سینمای ایران» به تهیه‌کنندگی، کارگردانی و نویسندگی مجتبی محمدی، «غزلی در اوج» به تهیه‌کنندگی، کارگردانی و نویسندگی فرزاد فره وشی و «چمدان پر از سوله» به تهیه‌کنندگی، کارگردانی و نویسندگی حامد غنی پروانه ساخت گرفته‌اند.

تدارک فصل جدید «ممیزی»؛ «دشتستان» رگه‌هایی از کمدی دارد

وحید آقاپور با اشاره به حضورش در سریال «دشتستان» گفت که این مجموعه یک سریال ۳۰ قسمتی با رگه‌هایی از کمدی است. به گزارش مهر، وحید آقاپور بازیگر تئاتر و تلویزیون، درباره پروژه‌های جدید خود در «استودیو هشت» رادیو نمایش بیان کرد: از سال گذشته، در واقع حدوداً ۹ ماه درگیر یک سریال بودم که برای تلویزیون ساخته می‌شد و «دشتستان» نام دارد.

وی با اشاره به آخرین حضور خود در تلویزیون یادآور شد: آخرین باری که من در مقام بازیگر با تلویزیون همکاری داشتم، مربوط می‌شد به سریال «عاشورا» که نسخه تلویزیونی فیلم «موقعیت مهدی» بود. این اثر را هادی حجازی‌فر در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ کارگردانی کرد. حدود سه سالی از تلویزیون دور بودم و سال گذشته دوباره درگیر یک سریال شدم.

آقاپور درباره سریال خود بیان کرد: این مجموعه «دشتستان» نام دارد و به کارگردانی امیر بشیری ساخته می شود البته اگر اسم آن عوض نشود. یک سریال حدوداً ۳۰ قسمتی است و به نظرم داستان جذابی دارد. این سریال، مانند بسیاری از تولیدات اخیر تلویزیون، در چند مقطع زمانی اتفاق می‌افتد و یک کمدی ملایم است. در واقع، یک مجموعه نمایشی است که رگه‌های کمدی در آن وجود دارد.

این بازیگر اضافه کرد: من سناریوی آن را خواندم و دوست داشتم و برخلاف خیلی از فیلمنامه‌هایی که نظرم را جلب نکرده بود، به نظرم فیلمنامه ارزشمندی بود. و پاییز و زمستان سال گذشته و بهار امسال، من درگیر این سریال بودم و اخیراً هم فیلمبرداری تمام شده است. فکر می‌کنم احتمالاً از پاییز از تلویزیون پخش شود. در حال حاضر این سریال، آخرین فعالیت من در تلویزیون بوده است.

آقاپور که بسیاری او را با حضورش در مجموعه برنامه «ممیزی» در شبکه نمایش خانگی می شناسند درباره ادامه ساخت این مجموعه بیان کرد: پخش «ممیزی» همچنان ادامه دارد، فعلاً فصل چهارم آن تمام شده است ولی در حال ساخت نیستیم. اما گفتگوهایی هست و اگر شرایط مهیا باشد، برای فصل جدید دوباره تدارک می بینیم و کار را آغاز می کنیم، امیدوارم این اتفاق بیفتد.

برنامه‌ریزی و توسعه استان زنجان، واکنش رئیس‌جمهور به تمجیدهای معاون اجرایی‌اش، به یکی از ترندهای پرواکنش در فضای مجازی تبدیل شد. ماجرا از آنجا آغاز شد که محمدجعفر قائم‌پناه . معاون اجرایی رئیس‌جمهور . در سخنانی از صداقت و سلامت مسعود پزنشکیان تمجید کرد. اما در میان سخنان او، رئیس‌جمهور چندین بار به‌طور متوالی و لحنی غیررسمی گفت: «جعفر، ول کن!» و در نهایت با جمله‌ای که حالا تبدیل به هشتگی در فضای مجازی شده، ادامه داد: «ول کن جعفر! حرفتو بزن».

به گزارش ایسنا،این جمله در ظاهر، صرفاً شوخی یک مقام ارشد با معاونش بود. اما بازتاب آن در شبکه‌های اجتماعی، به‌ویژه از سوی کاربران خسته از فضای پُرتعریف جلسات رسمی، ابعاد تازه‌تری پیدا کرد. بسیاری از کاربران، آن را لحظه‌ای واقعی، خودمانی و برخلاف عرفِ گفتارهای معمول در جلسات رسمی دانستند. اما در ورای این موج رسانه‌ای، آنچه این واکنش را به موضوعی فرهنگی بدل می‌کند، نه فقط لحن متفاوت رئیس‌جمهور، بلکه ریشه‌ها، پیامدها و واکنش‌ها به آن است.

تعریف و تمجید نمک جلسه است!

کافی است تماشاگر یکی از فیلم‌های ضبط شده و تدوین نشده از جلسات اداری باشید یا به عنوان خبرنگار در چنین نشست‌هایی حاضر باشید تا خوب متوجه شوید که یکی از ویژگی‌های مشترک در اغلب نشست‌های رسمی، آغاز شدن بحث‌ها با مجموعه‌ای از جملات ستایشی یا تعارف‌محور نسبت به مقام مافوق است؛ هیچ فرقی هم نمی‌کند که این مقام مافوق چه سمتی داشته باشد. این عرف گفتاری که در بسیاری از محافل اداری تکرار می‌شود، به بخشی از تشریفات پنهان این جلسات تبدیل شده است. در این نوع سخنرانی‌ها، تمرکز از اصل محتوا به حواشی تمجیدی تقلیل می‌یابد و بخش قابل توجهی از وقت جلسه صرف بیان فضایل فردی یا مدیریتی یک مقام می‌شود. اگرچه در نگاه اول، چنین رفتاری نشانه‌ای از ادب و احترام تلقی می‌شود، اما در عمل اغلب به کلیشه‌ای قابل پیش‌بینی تبدیل شده که حتی برای تمجیدشوندگان نیز تازگی ندارد. از این منظر، واکنش رئیس‌جمهور در مواجهه با این سبک گفتار، اگرچه طرز‌آمیز بود، اما در عمق خود نوعی تذکر غیررسمی به این کلیشه رایج در فضای اداری ایران تلقی می‌شود؛ اینکه گفتار رسمی می‌تواند بدون تمجید آغاز شود و محتوای اصلی جلسه و حتی پاسخ به مطالبات مهم‌تر از تعارف‌های کلامی و مقدمه‌چینی‌های مرسوم است.

شوخی می‌کنیم به کسی پر نخورد!

در فرهنگ ایران شوخی یک ابزار ارتباطی برای ساده کردن حرف‌های مهم است؛ لحنی ملایم که بدون اینکه به کسی بربخورد، نشان دهمیم طرفعمان چیست. در عرف معمول چنین جلساتی، گفتار رسمی، با عباراتی دقیق و حساب شده همراه است. اما جمله «ول کن جعفر!» این قاعده را کنار زد. این جمله، ضمن آنکه لحن صمیمانه‌ای داشت، فضای جلسه را هم از یک

۴۹

www.cbtekarnews.com

«جعفر ول کن»؛ بالاخره یکی حرف دل مردم را زد!

خستگی عمومی از مناسبات پرتعریف و تمجید

«جعفر ول کن، حرفتو بزن»؛ این جمله، واکنش رئیس‌جمهور به تمجید معاونش در یک جلسه رسمی بود. جمله‌ای ساده که شاید نه گوینده آن و نه حتی حاضران در جلسه فکر نمی‌کردند که تبدیل به یکی از ترندهای پرمخاطب فضای مجازی شود و مردم تا این حد نسبت به آن واکنش نشان دهند. واکنش گسترده‌ای که می‌توان آن را گواهی بر خستگی عمومی از مناسبات پرتعریف و تمجید در ساختار رسمی کشور دانست. ابعاد گسترده ماجرای «جعفر ول کن» را می‌توان نشانه‌ای از توقع افکار عمومی برای تغییر گفتار مسئولان دانست؛ تغییری که در آن، تعارف‌های بی‌جا جایش را به بیان صریح بدهد.

یک شوخی، بلکه نشانه‌ای از یک لحظه واقعی در دل ساختاری رسمی بود؛ لحظه‌ای که در آن، یکی از بالاترین مقامات کشور بدون تشریفات معمول، گفت‌وگو را به مسیر اصلی بازگرداند. بازنشر گسترده این جمله در شبکه‌های اجتماعی، همراه با بازسازی‌های طنز، کپش‌های کنایی، ترسیم کاریکاتورها و ... نشان همین دلیل، لحظه «جعفر ول کن» برای بسیاری از مخاطبان، نشانه‌ای از یک سبک مدیریتی کمتر آشنا بود.

چرا یک لحظه واقعی ترند شد؟

اما سوالی که به وجود می‌آید این است که چرا چنین جمله‌ای، با وجود ساده بودن، تا این اندازه در فضای مجازی بازتاب پیدا کرد؟ پاسخ این سوال را می‌توان در عطش افکار عمومی برای لحناتی دانست که از مسیر تعارف‌محور رسمی فاصله می‌گیرند. در این فضای رسمی و سپس انتقال اخبار آن، بسیاری از مخاطبان نسبت به کلیشه‌های زبانی، گفتارهای بدون محتوا و گفتگوهای محافظه‌کارانه و تعارف‌محور واکنش منفی دارند. بنابراین در چنین شرایطی لحناتی که نشانی از واقعی بودن دارند، به سرعت توجه عمومی را جلب می‌کند.

از این منظر، جمله «ول کن جعفر!» نه صرفاً

چرا «ناخدا خورشید» ناصر تقوایی هنوز ماندگار است؟

با پیانه اکران نسخه مرمت شده

بیشتر و گاهی کمتر شده باشد که این امری طبیعی است زیرا بسیاری از موضوعات در زمان‌های مختلف دارای یک افت و خیز می‌شوند و این هم به خاطر سلیقه مردم و اتفاقات روز جامعه است، اما آنچه مهم است اینکه موضوعاتی این چنین هیچ‌وقت دستخوش تغییر نیست و همیشه به آنها پرداخته می‌شود و تنها نوع بیان و برخورد با موضوع است که ممکن متفاوت باشد اما اصل موضوع میهن و وطن همیشه ثابت بوده است.
یشایی مطرح کرد: فیلم «ناخدا خورشید» با یک پایان خوب به ما یک نگاه ایرانی و به ویژه جنوبی می‌دهد و این خیلی مهم است که در مقطع ساختش نگاه تازه‌ای به سینما داد.

تهیه‌کننده «ناخدا خورشید» درباره دلیل ماندگاری این فیلم گفت: به نظر می‌رسد این فیلم با گذشت زمان، جایگاه بهتری در میان مخاطبان پیدا کرده است. شاید دلیل آن جدای از حضور کارگردانی همچون ناصر تقوایی، پرداخت به موضوعات ملی یا کیفیت هنری اثر باشد که هنوز برای نسل جدید جذاب است.

وی بیان کرد: هنوز تازگی موضوع این فیلم به جذب مخاطب در تمامی دهه‌ها کمک کرده است. همچنین تبلیغ خوب این فیلم در عصر حاضر در دیده شدن آن بی تأثیر نبوده است. آن زمان که این فیلم تولید شد به نظرم از نظر هنری و فنی استانداردهای لازم را داشت و می‌توان آن را به عنوان یک فیلم خوبی تلقی کرد که موردپسند مردم نبود.

خاطره داریوش ارجمند از گریه خودش و ناصر تقوایی

یشایی با اشاره به خاطره استقبال مردم از نسخه مرمت شده این فیلم، اظهار کرد: زمانی که نسخه مرمت شده این فیلم در سینما فلسطين اکران شد بسیار مورد استقبال قرار گرفت. اما جالب اینجاست که «ناخدا خورشید» در زمان اولین اکران خود چندان موفق نبود، اما در این نمایشی با استقبال چشمگیر مخاطبان، به‌ویژه جوانان، روبه‌رو شد. سالن پر از تماشاگر بود و برخی حتی سرپا ایستادن. این موضوع برای ما بسیار فاگلگیرکننده بود. تهیه‌کننده «ناخدا خورشید» همچنین درباره فرآیند تولید این فیلم توضیح داد: ما زمانی که به این کار اضافه

بر نوعی عرف ارتباطی و محافظه‌کارانه استوار است. این اساس تمجیدهای مکرر نه فقط برای جلب رضایت، بلکه به عنوان بخشی از زبانی عمل می‌کند که حفظ تعادل قدرت و بقا در ساختار را ممکن می‌سازد. در چنین شرایطی، شکستن این چرخه یا حتی تذکر نسبت به آن، ولو با زبان شوخی، می‌تواند نشانه‌ای از تغییر در شیوه‌های ارتباطی تلقی شود. جمله «ول کن جعفر!» دقیقاً از این منظر واجد اهمیت است؛ نه فقط به خاطر طنز یا صمیمیت آن، بلکه به‌خاطر ایستادن مقابل عرفی که کمتر کسی آن را در جلسه‌ای رسمی به زبان می‌آورد. عبارت ساده‌ای که رئیس‌جمهور در واکنش به تمجیدهای معاون خود بر زبان آورد، در نگاه اول شاید فقط یک لحظه خودمانی یا یک شوخی زبانی باشد، اما بازتاب آن در سطح افکار عمومی، نشان می‌دهد که این لحظه، به خاطر بافت فرهنگی‌اش اهمیت یافته است. در فرهنگی که گفتار رسمی اغلب با تعارفات مفرط آغاز می‌شود و محتوا در حاشیه قرار می‌گیرد، حتی یک جمله شوخی نیز می‌تواند بازتابی از خواست عمومی برای تغییر سبک ارتباطی باشد. «جعفر ول کن» حالا فقط یک جمله طنز نیست؛ نشانه‌ای است از تقابل دو زبان: زبانی که تعارف را ابزار بقا می‌داند و زبانی که ترجیح می‌دهد صریح، کوتاه و واقعی باشد.

شدید دارای تجربه تولید فیلم‌های زیادی بودیم و همین امر باعث نشد ما در حین کار با مشکلی مواجه شویم زیرا صورت مساله را می‌شناختیم. وی خاطرنشان کرد: البته وقتی این پروژه به دست ما رسید بخشی از کار توسط همکاران ما در اصفهان انجام شده بود که مورد نظر آقای آرمین تپه‌کننده همکار همکار ن داده بود. اما تیم ما حدود چهار ماه روی تکمیل آن کار کرد و خوشبختانه با وجود محدودیت‌های آن زمان، توانستیم فیلم را با موفقیت به پایان برسانیم. یشایی یادآور شد: در آن زمان همه تصور می‌کردند این فیلم به زمین خورده و گروه ما آن را برداشته است و این تصور غلطی بود زیرا ما در واقع از ابتدا با این فیلم ارتباط داشتیم و حتی زمانی که فیلم توسط گروه اصفهانی جلو می‌رفت تا آنها در ارتباط بودیم و فیلم را می‌شناختیم و این طور نبود که تصادفاً به این فیلم برخورد کرده باشیم و ساخت این فیلم برای گروه ما راضی‌کننده بود. تهیه‌کننده «ناخدا خورشید» در بخش دیگری از این گفت‌وگو با اشاره به جنگ تحمیلی ۱۲روزه اسرائیل به ایران به فیلمسازان جوان توصیه کرد: تمام فیلم‌های اجتماعی که تا به حال ساخته شده هوبت ایرانی خود را بروز می‌دهد، یعنی شما هر فیلم ایرانی ببینید متوجه این می‌شوید که این فیلم کجا ساخته شده و بیان آن چیست؟، در واقع سینمای ایران همواره بر مردم وغدغه‌های ملی پیوند داشته است. وی تصریح کرد: امروز هم این ارتباط با مردم حفظ شده و مردم به همین دلیل سینماگران را دوست دارند. فیلم‌هایی که امروز ساخته می‌شود خوب است اما به طور کلی در تمام دنیا با گسترش پلتفرم‌های دیجیتال، استقبال از سینما کاهش یافته و نمایش سالی به دنبال نمایش تلویزیونی دچار یک عقب‌نشینی شده است اما ساخت آثار باکیفیت و مردمی همچنان می‌تواند مخاطب خود را پیدا کند.

یشایی در مورد حال جسمانی این روزهای ناصر تقوایی نیز گفت: حدود یک ماه پیش به خانه او سر زدم، شرایط جسمانی او مساعد نبود ولی از او مراقبت می‌شود.

فرهنگ و هنر

اخبار

فراخوان جذب نوازنده برای ارکستر سازهای ایرانی

بنیاد فرهنگی هنری رودکی با هدف شناسایی، سنجش و جذب نوازندگان توانمند در رشته‌های گوناگون موسیقی ایرانی، فراخوان جذب نوازنده برای ارکستر سازهای ایرانی را منتشر کرد.

به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی بنیاد رودکی، بنیاد فرهنگی هنری رودکی با هدف شناسایی، سنجش و جذب نوازندگان توانمند در رشته‌های گوناگون موسیقی ایرانی، فراخوان جذب نوازنده برای ارکستر سازهای ایرانی را در تابستان سال جاری منتشر کرد. این فراخوان با اعمال نظرات کارشناسی‌شده در هدایت تخصصی اعضای شورای هنری ارکستر، به منظور جذب نوازندگان و ارتقای سطح کیفی اجراهای این ارکستر منتشر شده است. نوازندگان سازهای قانون، تار، سنتور، کمانچه، عود، تنبک و نی می‌توانند در این فراخوان شرکت کنند.

متقاضیان می‌توانند با مراجعه به سامانه اینترنتی بنیاد فرهنگی هنری رودکی نسبت به تکمیل فرم ثبت‌نام و ارسال آن برای شرکت در آزمون اقدام کنند. همچنین رپرتوار و موارد امتحانی هر ساز در همان سامانه در اختیار داوطلبان قرار می‌گیرد تا با آمادگی لازم در آزمون حاضر شوند.

بر همین اساس این آزمون در روزهای ۲۵ و ۲۶ مرداد در محل بنیاد رودکی برگزار می‌شود. تشکیل ارکستر سازهای ایرانی یکی از اقدامات بنیاد رودکی در جهت پاسداری، اعتلای موسیقی ملی و ایجاد بستری حرفه‌ای برای حضور نوازندگان برجسته و مستعد کشور است.

همزمان با راه‌اندازی این ارکستر، اعضای شورای هنری ارکستر سازهای ایرانی نیز معرفی شدند و احکام خود را از مدیرعامل بنیاد رودکی دریافت کردند. این شورا متشکل از پریچهر خواجه، علی بهرامی‌فرد، حسام ایبائلو، قاسم رحیم‌زاده و امیرعباس ستایشگر (نماینده بنیاد رودکی) است که وظیفه هدایت هنری، انتخاب آثار و نظارت بر فرآیندهای تخصصی ارکستر را بر عهده دارند.

رویا نونهالی و امیرحسین آرمان با سریال «شاعره» به شبکه خانگی می‌آیند

سریال «شاعره» به کارگردانی سعید نعمت‌الله و تهیه‌کنندگی مجتبی امینی با حضور بازیگران مطرحی چون نگار نیکار، امیرحسین آرمان، رویا نونهالی و... به‌زودی در شبکه نمایش خانگی منتشر خواهد شد.

این مجموعه که در ژانر تاریخی-اجتماعی ساخته شده، آخرین روزهای فیلمبرداری خود را سپری می‌کند.

در سریال «شاعره» بازیگرانی چون نگار نیکدل، امیرحسین آرمان، رویا نونهالی، مینا وحید، محمدرسلو صفری و امیر مقاره نقش‌آفرینی می‌کنند. امیر مقاره، خواننده گروه موسیقی «ماکان‌بند»، پیش از این نیز با ایفای نقش در سریال «جزیره» به کارگردانی سیروس مقدم تجربه بازیگری در قالب تصویر را پشت سر گذاشته است.

داستان این سریال در دهه ۶۰ خورشیدی می‌گذرد و به روایت زندگی، حوادث اجتماعی و تحولات فرهنگی آن دوره می‌پردازد.

انتظار برای تحقق شفافیت مالی جشنواره‌های معاونت هنری ادامه دارد

تئاتر و تجسمی فجر همچنان بدون دبیر!

وقتی شفافیت مالی قربانی سکوت می‌شود

اما بحران، تنها به نبود دبیر ختم نمی‌شود. یکی از دیگر چالش‌های عمده‌ای که متأسفانه بی‌پاسخ مانده، نبود گزارش‌های مالی شفاف درباره هزینه‌کرد جشنواره‌های فجر است. پس از برگزاری هر جشنواره این انتظار طبیعی و ضروری وجود دارد که اطلاعات مالی شامل هزینه‌ها، دریافتی‌ها، حقوق و دستمزدها، اسپانسرینگ و سایر پرداخت‌ها به‌طور دقیق منتشر شود. معاونت هنری وزارت ارشاد و سایر نهادهای مرتبط تاکنون در عمل نتوانسته‌اند چنین گزارشی را با جزئیات و به‌صورت عمومی منتشر کنند. در حالی است که نادره رضایی، معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد، هفتم اسفند ماه سال ۱۴۰۳ در گفت‌وگویی با خبرنگار برنا؛ درباره شفافیت مالی جشنواره‌های فجر و زمان اعلام آن گفته بود: «یکی از موضوعات مهمی که در این دوره هم در سطح وزارتخانه بر آن تأکید داریم و هم به‌صورت شخصی به آن باور دارم، شفافیت مالی پس از برگزاری جشنواره‌ها است. مطمئنم که با رعایت تمامی ظرافت‌ها و تفت‌های لازم در نحوه پرداخت‌ها، شفاف‌سازی و انتشار داده‌ها، این اقدام تأثیر قابل‌توجهی خواهد داشت.»

همچنین او در این باره تأکید داشت: «بر این اساس، در پایان هر جشنواره، جزئیات مربوط به هزینه‌ها، پرداخت‌ها، کمک‌هزینه‌ها و کلیه فرایندهای مالی مرتبط با ریز پرداختی‌ها و اسامی منتشر خواهد شد. نخستین گام در این راستا، شفافیت مالی هم‌اکنون در مرحله نهایی‌سازی اسناد و جمع‌بندی گزارش‌ها قرار دارد تا پس از تکمیل، از طریق سامانه مربوطه منتشر شود. این روند در جشنواره‌ها، موسیقی و تجسمی نیز با همان دقت و جزئیات، همراه با اسامی مربوطه، اجرایی خواهد شد.»

تأکید بر شفافیت مالی نه یک ژست رسانه‌ای که ضرورتی در مسیر پاسخگویی، ارتقای اعتماد عمومی و جلوگیری از فساد و سواستفاده‌های احتمالی است. بودجه مشخصی هر

سال از منابع عمومی کشور به این جشنواره اختصاص داده می‌شود. بی‌توجهی به چگونگی هزینه‌کرد آن، در نهایت منجر به این اختلاس هنرمندان، رسانه‌ها و افکار عمومی خواهد شد.

فرست‌هایی که از دست می‌روند

در شرایطی که تنها چند ماه تا موعد برگزاری جشنواره باقی است، بسیاری از هنرمندان همچنان بلا تکلیف هستند. هنوز هیچ فراخوانی برای جشنواره تئاتر یا تجسمی منتشر نشده. یعنی کسانی که در پی ارسال آثارند حتی نمی‌دانند شرایط ثبت‌نام چیست، موضوع جشنواره چیست یا داووان به کسبانی خواهند بود. تأخیر در تعیین دبیر، یعنی تأخیر در اعلام فراخوان و این یعنی افت کیفیت آثار، کاهش تعداد شرکت‌کنندگان و افت رقابت.

افزون بر این، روند کُند معرفی دبیران و عدم شفافیت مالی، انگیزه هنرمندان جوان و مستقل را برای شرکت در این رویدادها کاهش می‌دهد. از سوی دیگر رسانه‌ها به‌دلیل نبود اطلاعات رسمی و به‌موقع، عملاً نمی‌توانند پوشش حرفه‌ای و موثری داشته باشند.

آیا نهادهای بالادستی پاسخگو خواهند بود؟

اگرچه برخی از مسئولان فرهنگی، وقوع جنگ دوازده روزه ایران و رژیم‌صهیونیستی و درگیری‌های سیاسی را عاملی در تأخیر تصمیم‌گیری‌ها می‌دانند اما این توجیهی برای ضعف ساختاری در برنامه‌ریزی نیست. اگر جشنواره‌ای در سطح ملی قرار است برگزار شود، نمی‌توان با بی‌برنامگی آن را تا شب برگزاری کش داد. ضرورت دارد نهادهای متولی فرهنگ، خصوصاً وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با جدیت بیشتری به دو موضوع کلیدی بپردازند:

۱. معرفی دبیران جشنواره‌ها با فاصله‌ای معقول از زمان برگزاری
۲. انتشار عمومی و دقیق گزارش‌های مالی جشنواره‌های سال گذشته
تعلل در این دو محور، عملاً بنیان حرفه‌ای جشنواره‌ها را سست می‌کند و آن‌ها را از مأموریت اصلی خود، کشف، حمایت و عرضه هنر فاخر دور می‌سازد.